

Tabel 8. Forsvar og civilforsvar.

Mill. kr.	1952-53	1953-54	1954-55
1. Forsvaret:			
a. Personeludgifter	246	335	371
b. Køb og drift af materiel	296	253	302
c. Andre driftsudgifter (netto)		88	102
d. Anlægsudgifter	133	155	168
e. Nettobidrag til NATO's anlægspulje	÷ 8	÷ 9	÷ 29
Ialt	667	822	914
2. Civilforsvaret:			
a. Driftsudgifter og materielanskaffelser	28	22	24
b. Anlægsudgifter	7	3	9
Ialt	35	25	33
Tilsammen	702	847	947
Forsvarsudgifterne opgjort efter NATO-definition:			
1. Forsvarsudgifter, jfr. ovenfor	667	822	914
2. Udgifter opført på civile budgetter	38	41	44
Ialt	705	863	958

grund af væksten i antallet af ansatte og indkaldte — 1954—55 var det første finansår, hvor de 18 måneders tjenestetid var fuldt effektiv. Materieludgifterne steg med ca. 50 mill. kr. (20 pct.), hvoraf ca. halvdelen medgik til større indkøb af materiel og den anden halvdel til øgede vedligeholdelsesudgifter m. m. De øvrige driftsudgifter steg med ca. 14 mill. kr., hvoraf 6 medgik til større vedligeholdelsesudgifter på forsvarets anlæg.

Anlægsudgifterne øgedes med 13 mill. kr., hvoraf en væsentlig del medgik til større investeringer i ammunitionsfabrikkerne. Udgiften til internationalt finansierede anlægsarbejder udgjorde ca. 57 mill. kr. eller omtrent det samme som året før.

Fra NATO's anlægspulje modtoges ialt 71 mill. kr., hvoraf 57 mill. kr. var refusion af de ovennævnte anlægsudgifter, mens de 14 var en regnskabsmæssig regulering vedrørende tilskudene i de foregående år. Til puljen indbetaldes 42 mill. kr.

Siden de internationalt finansierede anlægsprogrammer blev påbegyndt i 1951, har Danmark dermed modtaget 46 mill. kr. netto i tilskud og har afholdt investeringsudgifter til disse arbejder på 153 mill. kr., således at de dansk finansierede omkostninger har udgjort 107 mill. kr.

Civilforsvarets udgifter steg fra 25 mill. kr. i 1953—54 til 33 mill. kr. i 1954—55, væsentligst som følge af større anlægsudgifter.

6. Udviklingen i *de sociale udgifter* er i væsentlig grad præget af væksten i statens udgift til alders- og invaliderente, som forklarer ca. 50 af de godt 75 mill. kr., som de sociale udgifter er steget fra 1953—54 til 1954—55. Årsagerne til de øgede aldersrenteudgifter er dels den fortsatte vækst i antallet af rentemodtagere — dette forklarer formentlig 15—20 mill. kr. af udgiftsstigningen — dels den i 1954 vedtagne forhøjelse af renten i provinsbyerne og landkommunerne. Endvidere spiller det en rolle, at den i 1953 bevilgede forhøjelse af den særlige ydelse delvis først er blevet refunderet kommunerne i 1954—55.

Udligningsfondens tilskud til kommunernes udgifter til sociale formål og hospitalsvæsen, som overvejende udbetales på grundlag af kommunernes udgifter i 1952—53, er forøget med 7 mill. kr.

Som følge af nedgangen i arbejdsløsheden fra 1952 til 1953 er statens og udligningsfondens tilskud til arbejdsløshedskasserne reduceret med 10 mill. kr.

De øvrige sociale udgifter er steget med ca. 30 mill. kr.; heraf skyldes ca. 10 mill. kr.